Dosarul nr. 1-26015517-05-21rji-05032026 Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător Leonid Turculeț

Curtea de Apel Sud
D E C I Z I E
În numele Legii

06 octombrie 2026 mun. Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
în componența:
Președintelui completului de judecată, judecător: Evgheni Bancov,
Judecătorilor: Andrei Scripcenco, Inga Gorlenco,

judecând în lipsa părților, recursurile depuse de avocatul Grosu Eugeniu în interesele condamnatului Topciu Victor și de condamnatul Topciu Victor împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 19 februarie 2026, pronunțată în cauza la cererea condamnatului Topciu Victor privind aplicarea prevederilor art. 91 Cod penal.

Verificând materialele cauzei şi analizând în complex argumentele şi criticile expuse în cererile de recurs, Completul de judecată,-

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 09 februarie 2026 condamnatul Topciu Victor a depus cerere prin care a solicitat aplicarea în privința sa a prevederilor art. 91 Cod penal.

În susținerea cererii sale fiind indicat că ultimul solicită posibilitatea aplicarea în privința sa a prevederilor art. 91 Cod penal deoarece nu este de acord cu decizia de refuz a comisiei Administrației P-5 la aplicarea prevederilor art. 91 Cod penal. Consideră că motivul refuzului a fost infracțiunea comisă și anume părăsirea locului de muncă, în orașul Taraclia fapt pentru care în privința sa a fost pornită cauza penală în baza art. ***** și stabilită pedeapsă 2 ani închisoare, regretă fapta comisă, dar la acel moment nu se gândea la consecințe. Menționează că ulterior i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, din care a executat deja 5 ani și consideră că termenul dat i-a ajuns pentru a se corecta. Invocă condamnatul mai multe argumente care consideră că i-ar putea fi aplicate prevederile art. 91 Cod penal, în primul rând execută o pedeapsă cu privare de libertate, are studii și profesie, aflându-se în închisoare pe toată perioada deținerii niciodată nu a încălcat regimul de detenție, niciodată nu a avut rapoarte sau încălcări cu excepția părăsirii locului de muncă, nu este periculos pentru societate, programul individual de executarea pedepsei la trecut, a executat termenul de pedeapsă pentru eliberarea condiționată, aflându-se în P-5 a depus cerere

pentru 2 ore în folosul Administrației, nu este la evidența psihiatrului și narcologului, P-5 este evaluat pozitiv de psiholog și educator, a petrecut programele religioase, are un comportament pozitiv față de personalul Administrației și a deținuților, nu încalcă regimul de detenție, a activitățile educative în P-1 și P-5 le-a trecut. Solicită posibilitatea aplicării art. 91 Cod penal

Poziția instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 19 februarie 2026, s-a respins ca neîntemeiată cererea condamnatului Topciu Victor privind aplicarea art. 91 Cod penal.

Solicitarea recurentului.

Nefiind de acord cu încheierea nominalizată, la data de 23 februarie 2026 ***condamnatul Topciu Victor*** a depus ***recurs*** prin care a indicat că, nu este de acord cu încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 19 februarie 2026 și a solicitat casarea acesteia și admiterea cererii sale privitor la aplicarea, în privința sa, a prevederilor art. 91 Cod penal, referitor la liberarea condiționată înainte de termen.

S-a indicat că, motivele suplimentare le va expune după recepționarea încheierii integrale în limba rusă.

Nefiind de acord cu încheierea nominalizată, la data de 23 februarie 2026 ***avocatul Grosu Eugeniu în interesele condamnatului Topciu Victor*** a depus ***recurs*** prin care a solicitat admiterea recursului declarat, casarea încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 19 februarie 2026, cu pronunțarea unei decizii prin care să fie admisă cererea condamnatului Topciu Victor privind aplicarea art. 91 Cod penal.

În susținerea recursului fiind indicat că nu este de acord cu prezenta încheiere, pe care o consideră ilegală și neîntemeiată.

Plenul Curții Supreme de Justiție, în Hotărârea cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației referitoare la pedepsele penale şi la liberarea de pedeapsă (inclusiv referiri la art. 91 CP), a stabilit că: liberarea condiționată este un mijloc de stimulare a condamnaților, care îi motivează să își îmbunătățească comportamentul în vederea reintegrării sociale; concluzia despre posibilitatea corectării fără executarea integrală a pedepsei trebuie să fie rezultatul unei analize depline şi obiective a datelor privind persoana condamnatului, instanța neputându-se limita la simple formule generale sau la copierea aprecierilor administrației penitenciarului.

La caz, notează că, prima instanță a apreciat formalist şi restrictiv prevederile art. 91 Cod penal, or, instanța de fond a reținut că Topciu Victor a realizat programul individual de executare a pedepsei şi că a executat perioada necesară pentru aplicarea art. 91 Cod penal, însă a conchis că acest fapt „încă nu este suficient” pentru liberare, fără a explica în mod concret de ce condițiile legale, odată întrunite, ar fi lipsite de relevanță.

Susține că, o asemenea abordare contravine finalității art. 91 Cod penal, aşa cum este explicată în literatura de specialitate, potrivit căreia liberarea condiționată este un instrument de

stimulare a condamnatului pentru a adopta un comportament conform legii şi a se reintegra social, nu o excepție pur teoretică lipsită de aplicare practică.

Plenul CSJ a arătat că, în cazul întrunirii condițiilor prevăzute de art. 91 Cod penal, instanța trebuie să procedeze la o evaluare serioasă, complexă, a persoanei condamnatului, a comportamentului şi a perspectivelor de reintegrare, iar refuzul trebuie să fie motivat prin indicarea unor criterii clare care să demonstreze persistența unui pericol real pentru societate sau lipsa corectării.

Susține că, prima instanță, nu a motivate de ce, în ciuda realizării programului individual, a participării la activități educative şi religioase şi a comportamentului satisfăcător în detenție, corectarea lui Topciu Victor nu ar fi posibilă fără executarea integrală a pedepsei, limitându-se la formule generale privind „insuficiența termenului executat" și la accentuarea evadării din 2025, deja sancționate penal.

Instanța a reținut că pe prima sentință condamnatul nu a achitat integral cheltuielile de judecată (circa 2000 lei) şi că există un titlu executoriu în sumă de 3360 lei, dar nu a examinat dacă neexecutarea acestor obligații pecuniare se datorează imposibilității obiective - situație prevăzută expres în art. 91 alin. (1) Cod penal.

La fel, nu au fost verificate veniturile reale ale condamnatului în detenție, posibilitățile sale de muncă şi de achitare treptată a creanțelor, nici împrejurarea că, în condițiile regimului de detenție, capacitatea de a genera venituri este limitată.

Atenționează că, instanța a preluat practic integral evaluarea comisiei, fără a explica de ce, în prezența unui raport ce descrie atitudine satisfăcătoare față de regim, lipsa participării la activități antisociale în penitenciar şi realizarea programului individual, totuși se menține calificativul „negativ" şi de ce această etichetă justifică refuzul liberării condiționate.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală, „*termenul de recurs împotriva hotărîrilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunţării hotărîrii*".

Din actele cauzei se constată că, încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost pronunțată la data de 19 februarie 2026 cu participarea părților.

La caz, condamnatul Topciu Victor a depus recursul la data de 23 februarie 2026, și avocatul Grosu Eugeniu în interesele condamnatului Topciu Victor a depus cererea de recurs la data de 06 martie 2026. Prin urmare recursurile au fost depuse în termenul prevăzut de lege.

Procedura de notificare a fost legal executată.

În corespundere cu prevederile art. 447 alin. (1), (2) din Codul de procedură penală, *„Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.".*

Pornind de la prevederile legale citate, recursul s-a examinat fără participarea părților, însă cu înștiințarea acestora despre data şi ora judecării cauzei în ordine de recurs.

Referință la cererile de recurs nu au fost depuse.

Aprecierea instanței de recurs.

Studiind materialele dosarului, analizând încheierea primei instanțe în raport cu argumentele invocate în cererile de recurs, Completul de judecată conchide asupra necesității respingerii cererilor de recurs declarate de condamnatul Topciu Victor și de avocatul Grosu Eugeniu în interesele condamnatului Topciu Victor ca fiind nefondate și menținerii încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 19 februarie 2026, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Codul de procedură penală, *judecînd recursul, instanţa respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă, recursul este nefondat.*

Potrivit art. 469 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, „*(1) La executarea pedepsei, instanţa de judecată soluţionează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, şi anume: 1) liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen (art. 91 din Codul penal)”.*

Analizând încheierea primei instanțe în raport cu argumentele invocate în cererile de recurs, Completul de judecată constată că, încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 19 februarie 2026, este una legală, întemeiată și motivată.

Judecarea cauzei în procedura de executare în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor penale, procesual-penale și de executare, care reglementează procedura respectivă.

În susținerea soluției date, Completul de judecată reține că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de prevederile articolelor 266 și 267 din Codul de executare, articolul 91 din Codul penal și articolele 469 alin. (1) pct. 1) și 470 - 472 din Codul de procedură penală, care prevăd examinarea chestiunilor privind executarea hotărârilor judecătorești sub toate aspectele, în mod complet și obiectiv, clarificând circumstanțele relevante pentru soluționarea justă a cazului.

Încheierea recurată cuprinde în totalitate circumstanțele de fapt și de drept stabilite, probele pe care se întemeiază concluzia, norma legală în temeiul căreia este adoptată soluția, fiind pronunțată în conformitate cu prevederile articolelor 469-472 din Codul de procedură penală, contrar alegațiilor recurentului.

Din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine că, Topciu Victor execută pedeapsa cu închisoarea în Penitenciarul nr. 5 Cahul în mărime de 7 ani 6 luni. Astfel prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 05 decembrie 2025 s-a admis cererea condamnatului, în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugarea parțială a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadîr-Lunga din 15 iulie 2025 la pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadîr-Lunga din 29 iunie 2021, fiind stabilită pedeapsa definitivă de 7 (șapte) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Calculul termenului de executare a pedepsei definitive de 7 (șapte) ani și 6 (șase) luni în privința condamnatului Topciu Victor va începe din momentul pronunțării prezentei încheieri cu includerea în acest termen a perioadei de pedeapsă executate efectiv de condamnat în baza sentinței Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 29 iunie 2021.

Potrivit Fișei de evidență a termenului de detenție cu compensarea privilegiată a zilelor de muncă, condamnatului Topciu Victor i-au fost calculate 11 (unsprezece) zile privilegiate.

Începutul termenului: 12.03.2021 (arest inclus 21 noiembrie 2020 – 24 noiembrie 2020). Sfârșitul termenului: 08 martie 2027. Sfârșitul termenului cu mecanism compensatoriu (70 zile reduse) și cu 11 zile privilegiate: 17 decembrie 2026.

Conform Raportului de evaluare Topciu Victor – a manifestat un comportament pozitiv față de personalul penitenciarului și față de deținuți, nu respectă și nu propagă tradițiile hoțești, nu manifestă interes față de jocurile de hazard, nu se află la evidență ca consumator de droguri și alcool, pe perioada executării pedepsei a săvârșit și alte infracțiuni în anul 2025 a evadat din Penitenciarul nr. 1 Taraclia. În concluzie: a realizat programul individual de executare a pedepsei. Are un comportament negativ. (f.d. 16-17)

Potrivit certificatului de sancțiuni și stimulări aplicate deținutului Topciu Victor – a fost sancționat pentru părăsirea locului de muncă în orele de lucru fără permisiune pentru ce a fost sancționat și nu a avut stimulări. (f.d. 20)

Conform certificatului Subdiviziunii Financiare al P-5 Cahul din 02 februarie 2026 la momentul dat are titlu executoriu în sumă de 3360 lei, conform hotărârii instanței de judecată deține un prejudiciu în sumă de 2982,00 lei, iar de către Penitenciarul nr. 5 Cahul nu s-au făcut achitări. (f.d. 18)

Conform extrasului din procesului-verbal nr. 2 al Comisiei Penitenciare din 05 februarie 2026 a fost decisă respingerea cererii lui Topciu Victor de înaintare a demersului în instanța de judecată cu privire la posibilitatea aplicării prevederilor art. 91 Cod penal și art. 92 Cod penal. Motivul: raportul de evaluare fiind apreciat cu calificativul „comportament negativ, a realizat programul individual de executare a pedepsei”, la moment nu se încadrează în prevederile legale stipulate în articolul 91 Cod penal. (f.d. 22-24)

Potrivit copiei cazierului juridic Topciu Victor a fost condamnat în repetate rânduri. (f.d.27-28)

În conformitate cu prevederile articolului 91 alin. (1), (4)-(6) din Codul penal, aplicabile speței în cauză, „*(1) Persoanei care execută pedeapsa cu închisoare i se poate aplica liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen dacă a realizat programul individual de executare a pedepsei, a reparat integral daunele cauzate de infracţiunea pentru care a fost condamnată, cu excepţia cazului când dovedeşte că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească, şi dacă se constată că corectarea ei este posibilă fără executarea deplină a pedepsei. Persoana poate fi liberată, în întregime sau parţial, şi de pedeapsa complementară. (4) Liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen poate fi aplicată dacă condamnatul, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 21 ani, a executat efectiv: a) cel puţin jumătate, dar nu mai puţin de 90 de zile de închisoare, din termenul de pedeapsă stabilit pentru săvârşirea unei infracţiuni*

uşoare sau mai puţin grave; b) cel puţin două treimi din termenul de pedeapsă stabilit pentru săvârşirea unei infracţiuni grave, infracţiuni deosebit de grave sau excepţional de grave, precum şi din pedeapsa aplicată persoanei anterior liberate condiţionat de pedeapsă înainte de termen, dacă liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen a fost anulată în condiţiile alin.(8). (5) Persoana care execută pedeapsa detențiunii pe viață poate fi liberată condiționat de pedeapsă înainte de termen dacă instanța de judecată consideră că nu mai există necesitatea executării de mai departe a pedepsei în baza unei evaluări care ia în considerare realizarea programului individual de executare a pedepsei, manifestarea unui comportament corespunzător pe durata detenției, implicarea activă în activități remunerate sau neremunerate, cu excepția situațiilor în care acest lucru nu depinde de voința persoanei, repararea integrală a daunelor cauzate de infracțiunea pentru care persoana a fost condamnată, cu excepția cazurilor în care dovedește imposibilitatea de a le repara, precum și un risc scăzut de recidivă, care să justifice liberarea înainte de executarea completă a pedepsei. Persoana trebuie să fi executat cel puțin 30 de ani de închisoare, fără a se lua în calcul compensarea privilegiată a zilelor de muncă și alte instrumente de reducere a pedepsei. (5[1]) Aplicând liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen în condițiile alin. (5) din prezentul articol, instanța de judecată dispune aplicarea unei perioade de probațiune sau, după caz, a unui termen de probă și îl obligă pe condamnat să îndeplinească una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute la art. 90 alin. (6). De la data liberării condiționate, condamnatul este supus de către organul de probațiune unui termen de supraveghere de 10 ani. (6) Liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen poate fi aplicată minorilor, persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani şi persoanelor care au împlinit vârsta de 60 de ani, dacă aceştia au executat efectiv: a) cel puţin o treime din termenul de pedeapsă stabilit pentru săvârşirea unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave; b) cel puţin jumătate din termenul de pedeapsă stabilit pentru săvârşirea unei infracţiuni grave; c) cel puţin două treimi din termenul de pedeapsă stabilit pentru săvârşirea unei infracţiuni deosebit de grave sau excepţional de grave.".

Prin prisma normei enunțate, Completul de judecată reține că, instanța de judecată *poate* pronunța o încheiere de liberare condiționată de pedeapsă înainte de termen sau înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, doar în cazul respectării tuturor cerințelor prevăzute la articolul 91 din Codul penal, or, în prezenta cauză, la moment curent nu se atestă că persoana condamnată s-a corectat și este posibilă integrarea sa în societate, în contextul în care cazierul judiciar reflectă că deținutul Topciu Victor a fost atras la răspundere penală de multe ori, a fost apreciat cu calificativul „comportament negativ", nu a achitat cheltuielile de judecată reținute în sarcina sa, a comis o infracțiune aflîndu-se în stare de detenție.

Instanța de recurs analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate în cererile de recurs, atestă că soluția instanței de fond privind respingerea cererii condamnatului Topciu Victor privind liberarea condiționată înainte de termen de pedeapsa închisorii în temeiul art. 91 din Codul penal, este justificată pe deplin, așa cum instanța de judecată a stabilit că faptul că deținutul a executat perioada necesară pentru aplicarea art. 91 Cod penal încă nu este

suficientă pentru a face posibilă eliberarea condiționată a acestuia. În opinia instanței termenul executat este insuficient pentru restabilirea echității sociale şi atingerea scopului pedepsei penale în conformitate cu art. 61 din Codul Penal, în vederea neadmiterii pe viitor a comiterii de către condamnat a unor noi fapte prejudiciabile asemănătoare.

Prin urmare, Completul de judecată reține caracterul infracțiunilor comise de condamnat, care sunt ușoare și mai puțin grave, atestă că termenul real executat, în viziunea atât a instanței de fond precum și a instanței de recurs este insuficient pentru atingerea scopului pedepsei penale. În acest context instanța de fond justificat a respins cererea condamnatului ca fiind neîntemeiată, cel puțin la etapa actuală.

Instanța de recurs apreciază ca neîntemeiate argumentele recurentului potrivit cărora prima instanță ar fi interpretat în mod formal și restrictiv prevederile art. 91 din Codul penal și că, condamnatul a executat partea din pedeapsa prevăzută de lege și a realizat programul individual de executare a pedepsei, iar liberarea condiționată ar trebui admisă, or se reține că prevederile art. 91 alin. (1) din Codul penal nu instituie un drept automat al condamnatului la liberarea condiționată după executarea unei anumite părți din pedeapsă. Norma prevede că liberarea condiționată „i se poate aplica" persoanei care execută pedeapsa cu închisoarea dacă sunt întrunite cumulativ condițiile prevăzute de lege, inclusiv realizarea programului individual de executare a pedepsei, repararea integrală a daunelor cauzate prin infracțiune, în condițiile legii, și, în mod esențial, constatarea că îndreptarea condamnatului este posibilă fără executarea deplină a pedepsei.

Nu poate fi acceptată critica recurentului potrivit căreia instanța ar fi acordat o importanță nejustificată infracțiunii comise în anul 2025, întrucât aceasta a fost deja sancționată penal, or faptul comiterii unei noi infracțiuni în perioada executării pedepsei reprezintă o circumstanță obiectivă referitoare la conduita condamnatului și la evoluția acestuia în raport cu scopul executării pedepsei.

Completul de judecată apreciază că în cazul dat, reintegrarea condamnatului Topciu Victor în societate nu este posibilă la moment, deoarece termenul real executat nu este proporțional în raport cu gravitatea faptei comise, iar în aceste condiții se apreciază că liberarea condamnatului de pedeapsă înainte de termen nu va fi o măsură echitabilă în raport cu fapta comisă, consecințele infracțiunii şi cu necesitatea corectării depline a condamnatului.

Notabil este faptul că aplicarea *liberării condiționate de pedeapsă înainte de termen este un drept şi o rezervă în atitudine a instanței şi nu ca o obligație*, or, liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen *se aplică doar cu condiția că instanța de judecată va considera posibilă corectarea condamnatului fără executarea deplină a pedepsei*, concluzii care urmează a fi trase în baza studierii depline şi obiective a datelor referitoare la persoana condamnatului, la comportamentul lui pe tot parcursul perioadei de executare a pedepsei cu închisoare, inclusiv dacă s-a aflat şi în alte penitenciare, la respectarea regimului de executare, participarea la muncile remunerate sau neremunerate de îngrijire sau amenajare a penitenciarului şi a teritoriului, de îmbunătățire a condițiilor de trai şi medico-sanitare de detenție, la relațiile cu alți

condamnați, cu familia, la participarea la măsurile cultural-educative, la prezența sancțiunilor disciplinare valabile la momentul soluționării demersului.

Astfel, circumstanțele în cauză relevă că în cazul dat, liberarea de la executarea pedepsei este prematură şi contrară scopului pedepsei penale, deoarece nu va contribui la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni.

Prin urmare, Completul de judecată analizând situația de fapt stabilită la soluționarea cererii condamnatului Topciu Victor privind liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen şi raportându-le la temeiurile de drept aplicabile cazului examinat, totalitatea circumstanțelor şi condițiilor în favoarea şi în defavoarea admiterii acesteia, în cumul cu celelalte împrejurări ale cazului, consideră că corectarea condamnatului şi atingerea scopului pedepsei penale, prevăzută la art. 61 din Codul penal, pot fi atinse prin executarea în continuare a pedepsei închisorii stabilite prin sentința de condamnare, motiv pentru care recursurile declarate de condamnatul Topciu Victor și de avocatul Grosu Eugeniu în interesele condamnatului Topciu Victor, urmează a fi respinse ca nefondate, cu menținerea încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 19 februarie 2026.

Conducându-se de prevederile articolelor 447 și 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Codul de procedură penală, Completul de judecată,-

D E C I D E:

Se resping ca nefondate recursurile declarate de condamnatul Topciu Victor și de avocatul Grosu Eugeniu în interesele condamnatului Topciu Victor.

Se menține încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 19 februarie 2026, pronunțată în cauza la cererea condamnatului Topciu Victor privind aplicarea prevederilor art. 91 Cod penal.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului, judecător **Evgheni Bancov**

Judecătorii **Inga Gorlenco**

Andrei Scripcenco